

[Rager.]

det rent juridiske, hvorimod Elektricitetsraadet inden for visse Omraader skulde varetage ogsaa det rent økonomiske, idet man med Rette maa erkende, at Elektricitetsproduktionens rette Opbygning herhjemme og dens rette Fordeling er et Spørgsmaal af stor økonomisk Rækkevidde. Paa Grundlag af en tidligere udarbejdet Betænkning har jeg før givet Tal herfor, jeg henviser til dem, de findes i Folketings-tidende for 1929—30, Sp. 632, og skal ikke gentage, hvor store Summer det drejer sig om.

Naturligvis, naar en Mand inden for sin private Ejendom producerer Elektricitet og bruger den der, maa han selv om, hvordan han vil producere og bruge den; og naar en Kommune holder sig inden for sit Omraade — eh bien, lad den selv om det. Men naar Arbejdet gaar ud over den enkelte private Mands eller den enkelte Kommunes Grænser, bliver Spørgsmaalet straks et andet; og dette har jeg i og for sig ogsaa forstaaet er, eller i hvert Fald var, erkendt ogsaa af Elektricitetsværkerne, der paa et Aarsmøde i Sommer vedtog en Resolution, hvori de sluttede sig til Tanken om dette Elektricitetsraad.

Saa skete der meget hurtigt derefter noget, nemlig det, at der imellem to Byer her paa Sjælland, Slagelse og Sorø, pludselig blev bygget en Højspændingslinie for et Samarbejde mellem disse to Byer. Og dér gaar man hen og siger: Dette sker i det hellige Samarbejdes Tanke, vel vidende, at dette ikke er det reelle Samarbejde — for det Samarbejde, der kræves for virkelig at bringe Fordel, er et Samarbejde mellem Land og By, den ene med Forbrug større paa een Tid og den anden med Forbrug større paa en anden Tid. Men her bygger man en Ledning med en Spænding, som ikke passer til det System, som ellers er anvendt paa Sjælland.

Man fordeler ellers paa Sjælland ved de store Centraler gennem 10 000 Volts Net og 50 000 Volts Fødeledninger. Slagelse Op-land har i sin Tid lagt sig paa tværs ved i Stedet for 10 000 Volt at arbejde med 6 000 Volt, og en Ledning er nu projekteret til engang at drives med 25 000 Volt. Man har en Hovedledning fra Sydøstsjællands Elektricitets-Aktieselskab gennem Sydsjælland ud til Skelskør, og saa bygger man en Linie parallel mellem Sorø og Slagelse.

Dette er sket. Nu i Øjeblikket er der 4 Byer ovre i det sydlige Jylland, Vejle, Fredericia, Kolding og Horsens — mærk-værdig nok med den samme raadgivende

Ingeniør, som har været den drivende Kraft i Bygningen af Ledningen mellem Sorø og Slagelse —, der arbejder paa et Samarbejde kun mellem disse 4 Byer, medens der gennem Aar har været arbejdet paa og trukket op som Hovedlinie en Ledning, der skulde gaa langs den jyske Østkyst og forbinde alle de store By- og Oplandscentraler der-ovre med en Ledning paa 60 000 Volt. Disse 4 Byer mener nu at kunne bygge et Net paa 24 000—25 000 Volt, læggende sig, som Borgmester H. P. Christensen i Aarhus har udtalt i et Interview, paa tværs af den Udvikling, der har været arbejdet paa igennem en Aarrække.

Et Medlem af Kolding Byraad, Formanden for det tekniske Udvalg, har til et Blad i Vejle fremsat nogle Udtalelser, som viser, i hvor ringe Grad den Mand, der staar i Spidsen for Kolding Byraads Elektricitetsudvalg, overhovedet har forstaaet Kærnen i den Sag, det drejer sig om. Jeg skal naturligvis ikke her gaa ind paa en Detaillitik, min Hensigt er kun at henlede den højtærede Minister for offentlige Arbejders Opmærksomhed paa, at nu er det det yderste Øjeblik — jeg er bange for, at det maaske kan blive for sent. Men jeg vil gerne her fra dette Sted anraabe om Hjælp fra dem, der kan hjælpe. Jeg vil gerne gøre Landboerne, som bor i Egnen derovre, dem, over hvis Marker Ledningen skal føres, opmærksom paa, at naar de faar præsenteret en Anmodning om, at disse Ledninger fremføres, vil de gøre en statsøkonomisk god Gerning ved at nægte Tilladelse dertil; derved kan de fremkalde en Ekspropriation, som kan sinke Sagens Udvikling og mulig-gøre, at Elektricitetskommissionen allerede i sin nuværende Skikkelse kan gøre en væsentlig Indsats i denne Sag.

Jeg kunde derefter have Lyst til at gøre nogle enkelte Bemærkninger af mere politisk Art. Det vil maaske overraske det høje Tings Medlemmer, hvor jeg vil adressere dem hen, men jeg finder det paakrævet for en Gangs Skyld at vie det saakaldte Retsforbund min Opmærksomhed.

Vi Radikale har det jo i Virkeligheden saaledes, at Retsforbundet over for os optræder paa samme Maade, som Kommunnisterne optræder over for Socialdemokratiet. Linien er fuldstændig den samme. Man hygger sig i en Beskyldning mod de to ansvarshavende Regeringspartier for, at de svigter deres Programmer. Man gør det uden saglig Undersøgelse af de til enhver Tid foreliggende Forhold. Man undersøger ikke, hvilke Grunde de to Partier har haft til at føre den Politik, de førte, man vil